

İŞÇİ SINIFI EMPERYALİZMİ NİÇİN DESTEKLER?

Aydınlık Gazetesi, 25 Nisan 2014

Yıldırım Koç

Emperyalist ülkelerin işçi sınıfları emperyalizmi ve kapitalizmi niçin destekler?

Bu insanlar salak mı? Deneyimsiz mi? Bilgisiz mi? Cahil mi?

Hiçbiri değil.

Kısa vadeli sınıf çıkarları bunu gerektiriyor da ondan emperyalizmi destekliyorlar. Büyük savaşlar ve krizler yaşanmadığı sürece de destekleyecekler.

İşçiler Emperyalist Sömürüden Nasıl Yararlanıyor?

Emperyalist sömürü, yağma ve talan sayesinde elde edilen kaynaklarla, bu ülkelerin işçi sınıfları önemli kazançlar ve kazanımlar elde etti.

Sömürgelerden ve günümüzdeki yarı-sömürgelerden getirilen ucuz gıda maddeleriyle ve ucuz hammaddelerle hayat daha ucuz hale getirilerek, işçilerin satınalma gücü artırıldı. Azgelişmiş ülkelerde düşük ücretlerle ve kötü çalışma koşullarında üretilen giyim eşyaları, televizyon setleri, buzdolapları, vb., emperyalist ülkelerin işçilerinin tümünün bu malları ucuz temin edebilmesini olanaklı kıldı.

Azgelişmiş ülkelere getirilen işçilere düşük ücretler ödenerek, en pis ve tehlikeli işler yaptırıldı, kentlerin altyapıları inşa edildi.

Emperyalist sömürü sayesinde gelişmiş kapitalist ülkelerin şirketleri kârlarını artırdıkça, işçilerin gerçek ücretleri yükseltildi, çalışma koşulları geliştirildi.

Başka ülkelerin sömürülmesinden devlete aktarılan kaynaklarla “sosyal refah devleti”nin finansmanı gerçekleştirildi; toplumun tüm kesimlerine eğitim, sağlık, sosyal güvenlik, toplu konut, toplu taşımacılık, vb. alanlarda önemli yararlar sağlandı.

Gelişmiş kapitalist ülkelerin hemen hemen tümünde, asgari düzeyde geçimini sağlayacak bir geliri olmayan kişilere bu gelirin devlet tarafından ve vergi gelirleriyle finanse edilerek sağlanması da sosyal devletin önemli unsurlarından biridir. Ancak bu vergilerin en önemli kaynağı da, tekellerin uluslararası düzeyde gerçekleştirdiği yüksek kârlardır. İşçilerden kesilen verginin bir bölümü bile, işçilerin emperyalist sömürü sayesinde elde edebildikleri yüksek ücretlerden alındığı için, emperyalist sömürü ile bağlantılıdır.

Sermayedar sınıfla girilen ittifak sayesinde, gelişmiş kapitalist ülkelerde işçi hakları, sendikal hak ve özgürlükler ve demokratikleşme daha kolay elde edildi; işçi sınıfının kapitalist sisteme karşı başkaldırıları durduruldu. Gelişmiş kapitalist ülkelerin önemli bir bölümünde genel oy hakkının elde edilmesi bile, emperyalist döneme geçişle mümkün oldu.

Bu dönemde gelişmiş kapitalist ülkelerde kamu kesimindeki istihdamın toplam istihdam içindeki payı arttı. Kamu kesiminde iyi koşullarla istihdam, sınıf bilincini zayıflattı; işçi sınıfının devletle bütünleşme eğilimini güçlendirdi.

İstihdam Yaratıldı, Sendikalaşma Kolaylaştı

Bazı gelişmiş kapitalist ülkeler, sömürgeleri sayesinde işsizliği azalttı; işsizlerin bir bölümü sömürgelere yerleştirildi veya şirketlerinin sömürgelerdeki işyerlerinde geçici sürelerle yüksek ücretlerle çalıştırıldı. Bu işçiler de yerli işçilerle ortak bir mücadele içine genellikle girmediler.

Sömürgelerden, eski sömürgelerden ve yeni-sömürgelerden getirilen kara, sarı veya beyaz derili işçiler, emperyalist ülke işçi sınıfında tabakalaşma yarattı; en zor, tehlikeli ve itibarsız işler bu işçilere yaptırıldı. Ayrıca, emperyalist politikalar, bu ülkelerde işçi sınıfına psikolojik bir rahatlama getirdi; bu insanlar “en alttakiler” olmaktan kurtuldu; sermayedarlarla ilişkilerindeki olumsuz konumlarını unutturacak biçimde ve kendilerini daha üstün görmelerini sağlayan sömürge ve yarı-sömürge ülkelerin halkları vardı.

Bu listeyi uzatabilirsiniz. Emperyalist sömürüden pay alan, emperyalist sömürü sayesinde yaşam standardı yükselten bir işçi, 1 Mayıs'ta içten gelerek ve samimiyetle “bütün ülkelerin işçileri, birleşin!” der mi?

Hâlâ diyeceğini zannediyorsanız, kusura bakmayın ama, siz biraz safsınız galiba.